KLAUZULE SZCZEGÓLNE

KLAUZULA SZCZEGÓLNA NR 1 DO OGÓLNYCH WARUNKÓW UBEZPIECZENIA UPRAW ROLNYCH

Z zachowaniem pozostałych, niezmienionych niniejszą klauzulą, postanowień Ogólnych Warunków Ubezpieczenia upraw rolnych zwanych dalej OWU, Strony postanowiły włączyć do Umowy ubezpieczenia następujące postanowienia szczególne:

§ 1

1. Na zasadach szczególnych określonych w ustępach poniższych, Ubezpieczyciel obejmuje dodatkową ochroną ubezpieczeniową uprawy rolne.
2. Składka za dodatkową ochronę ubezpieczeniową udzielaną na podstawie niniejszej klauzuli nie jest objęta dopłatą, o której mowa w § 1 ust. 2 i 3 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia.
3. Kwoty pomniejszeń odszkodowań, o których mowa w § 41 ust. 1 OWU, zastosowane w związku ze szkodą oraz kolejnymi szkodami zaistniałymi na tej samej uszkodzonej powierzchni pola lub jego części, sumuje się w celu ustalenia, czy łączna wartość tych pomniejszeń osiągnęła wartość pomniejszenia określoną w umowie ubezpieczenia wyliczoną dla danego pola lub jego części. Z chwilą osiągnięcia tej kwoty pomniejszenie, o którym mowa w § 41 ust. 1 OWU, nie jest stosowane do odszkodowań za następne szkody powstałe na tym samym uszkodzonym polu lub jego części.
   Powyższe postanowienie nie ma zastosowania do szkód powstałych na skutek ryzyk suszy i ujemnych skutków przezimowania.
4. Odpowiedzialność Ubezpieczyciela zostaje również rozszerzona poprzez objęcie ochroną ubezpieczeniową ryzyka ognia zgodnie z postanowieniami § 40.
5. W przypadku rozszerzenia odpowiedzialności, o którym mowa w ust. powyżej Ubezpieczyciel dodatkowo odpowiada za szkodę polegającą na spaleniu słomy stanowiącej plon dodatkowy ubezpieczonej uprawy, pod warunkiem zaistnienia szkody całkowitej w jej plonie głównym z tytułu ryzyka ognia. W takim przypadku wysokość szkody w słomie zostanie ustalona ryczałtowo w wysokości 250,00 zł za 1 hektar powierzchni ubezpieczonej uprawy, która została objęta szkodą całkowitą w jej plonie głównym. Obowiązuje wyłączenie, o którym mowa w § 40 ust. 5 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia.

§ 2

1. Postanowienia niniejszej klauzuli szczególnej mają zastosowanie do całego okresu trwania Umowy ubezpieczenia.
2. Niniejsza klauzula jest integralną częścią Umowy ubezpieczenia.

KLAUZULA SZCZEGÓLNA NR 1.1 DO OGÓLNYCH WARUNKÓW UBEZPIECZENIA UPRAW ROLNYCH

Z zachowaniem pozostałych, niezmienionych niniejszą klauzulą, postanowień Ogólnych Warunków Ubezpieczenia upraw rolnych zwanych dalej OWU, Strony postanowiły włączyć do Umowy ubezpieczenia następujące postanowienia szczególne:

§ 1

1. Na zasadach szczególnych określonych w ustępach poniższych, Ubezpieczyciel obejmuje dodatkową ochroną ubezpieczeniową uprawy: zbóż, rzepaku, kukurydzy, buraków lub ziemniaków.
2. Odmiennie niż wynika to z § 34 ust. 5 OWU, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4 poniżej, Ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność również za szkody spowodowane nagromadzeniem się wody na powierzchni pola, na skutek deszczu nawalnego, powodującej wygnicie nasion, bulw, korzeni, roślin lub ich części, zahamowanie ich wzrostu i rozwoju.
3. Odpowiedzialność za szkody, o których mowa w ust. 2 powyżej zachodzi jeśli zostały spełnione poniższe przesłanki:
   1) na powierzchni pola dotkniętej nagromadzeniem się wody na skutek deszczu nawalnego doszło do wystąpienia erozji wodnej.
   2) szkoda w uprawie wystąpiła na powierzchni nie mniejszej niż 5 % powierzchni pola
   3) do wygnicia roślin doszło nie później niż do dnia 30 września w roku zbiorów, z tym zastrzeżeniem, że odpowiedzialność Ubezpieczyciela trwa maksymalnie do:
      a. zakończenia dojrzałości woskowej (faza rozwojowa 87 w skali BBCH) w odniesieniu do zbóż - § 34 ust. 2 pkt 1 OWU,

b. zakończenia dojrzałości pełnej (koniec fazy rozwojowej 89 w skali BBCH) w odniesieniu do pozostałych upraw, których plonem głównym są ziarna lub nasiona - § 34 ust. 2 pkt 2 OWU,
c. zakończenia dojrzałości pełnej (faza rozwojowa 89 w skali BBCH) w odniesieniu do upraw ziemniaków,
d. osiągnięcia dojrzałości technologicznej korzenia (faza 49 w skali BBCH) w odniesieniu do upraw buraków cukrowych.

4. Odszkodowanie za szkody, o których mowa w ust. 2 powyżej jest wypłacane na zasadach określonych w § 21 -26 OWU, z tym zastrzeżeniem, że w przypadkach powstania szkód całkowitych:
   1) jeśli terminy agrotechniczne wskazują na to, iż możliwe jest założenie uprawy alternatywnej (zastępczej), wysokość szkody określa się w sposób zryczałtowany w kwocie odpowiadającej 30% sumy ubezpieczenia – stanowiącej szacunkowy, przybliżony koszt założenia uprawy alternatywnej;
   2) w odniesieniu do buraków cukrowych, których uprawa może być ponownie założona, wysokość szkody odpowiada kosztom odtworzenia uprawy oraz ubytkowi w plonie spowodowanym skróceniem okresu wegetacji - § 22 ust. 3 pkt 2 OWU,
   3) w przypadku braku możliwości założenia uprawy alternatywnej wysokość szkody ustalana jest ryczałtowo, w wysokości 30% sumy ubezpieczenia (bez umniejszania wysokości szkody o koszty, które Ubezpieczający musiałby ponieść dla dalszego kultywowania uprawy, o których to kosztach mowa w § 22 ust. 3 pkt 3 OWU.
5. Odpowiedzialność Ubezpieczyciela zostaje również dodatkowo rozszerzona poprzez objęcie ochroną ubezpieczeniową ryzyka ognia, zgodnie z postanowieniami § 40 OWU.
6. W przypadku rozszerzenia odpowiedzialności, o którym mowa w ust. 5 powyżej Ubezpieczyciel dodatkowo odpowiada za szkodę polegającą na spaleniu słomy stanowiącej plon dodatkowy ubezpieczonej uprawy, pod warunkiem zaistnienia szkody całkowitej w jej plonie głównym z tytułu ryzyka ognia. W takim przypadku wysokość szkody w słomie zostanie ustalona ryczałtowo w wysokości 250,00 zł za 1 hektar powierzchni ubezpieczonej uprawy, która została objęta szkodą całkowitą w jej plonie głównym. Obowiązuje wyłączenie, o którym mowa w § 40 ust. 5 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia.
7. Kwoty pomniejszeń odszkodowań, o których mowa w § 41 ust. 1 OWU, zastosowane w związku ze szkodą oraz kolejnymi szkodami zaistniałymi na tej samej uszkodzonej powierzchni pola lub jego części, sumuje się w celu ustalenia, czy łączna wartość tych pomniejszeń osiągnęła wartość pomniejszenia określoną w umowie ubezpieczenia wyliczoną dla danego pola lub jego części. Z chwilą osiągnięcia tej kwoty pomniejszenie, o którym mowa w § 41 ust. 1 OWU, nie jest stosowane do odszkodowań za następne szkody powstałe na tym samym uszkodzonym polu lub jego części. Powyższe postanowienie nie ma zastosowania do szkód powstałych na skutek ryzyk suszy i ujemnych skutków przezimowania.
8. Składka za dodatkową ochronę ubezpieczeniową udzielaną w ramach niniejszej klauzuli nie jest objęta dopłatą, o której mowa w § 1 ust. 2 i 3 OWU.

§ 2

1. Postanowienia niniejszej klauzuli szczególnej mają zastosowanie do całego okresu trwania Umowy ubezpieczenia.
2. Niniejsza klauzula jest integralną częścią Umowy ubezpieczenia.

KLAUZULA SZCZEGÓLNA NR 1.2 DO OGÓLNYCH WARUNKÓW UBEZPIECZENIA UPRAW ROLNYCH

Z zachowaniem pozostałych, niezmienionych niniejszą klauzulą, postanowień Ogólnych Warunków Ubezpieczenia upraw rolnych (zwanych dalej „OWU"), Strony postanowiły włączyć do Umowy ubezpieczenia następujące postanowienia szczególne:

§ 1

1. Na zasadach szczególnych określonych w ustępach poniższych, Ubezpieczyciel obejmuje dodatkową ochroną ubezpieczeniową uprawy rolne.
2. Odpowiedzialność Ubezpieczyciela w ramach ubezpieczenia od ryzyka przymrozków wiosennych zostaje rozszerzona w ten sposób, że – odmiennie niż wynika to z § 35 ust. 1 OWU – odpowiedzialność Ubezpieczyciela rozpoczyna się nie wcześniej niż od momentu zasiewu lub wysadzenia rozsady, jednak nie wcześniej niż od 21 marca i kończy się nie później niż 30 czerwca w roku zbiorów. Przy czym:
   1) W przypadku szkód, które wystąpiły w okresie od 21 do 31 marca - wysokość szkody określa się w sposób ryczałtowy w wysokości 15% sumy ubezpieczenia zakwalifikowanego do zaorania areału danego pola – to jest w kwocie stanowiącej szacunkowy przybliżony koszt założenia uprawy alternatywnej;
   2) W pozostałym zakresie mają zastosowanie postanowienia § 35 OWU.
3. Odpowiedzialność Ubezpieczyciela zostaje również dodatkowo rozszerzona poprzez objęcie ochroną ubezpieczeniową ryzyka ognia zgodnie z postanowieniami § 40 OWU.

4. W przypadku rozszerzenia odpowiedzialności, o którym mowa w ust. 3 powyżej Ubezpieczyciel dodatkowo odpowiada za szkodę polegającą na spaleniu słomy stanowiącej plon dodatkowy ubezpieczonej uprawy, pod warunkiem zaistnienia szkody całkowitej w jej plonie głównym z tytułu ryzyka ognia. W takim przypadku wysokość szkody w słomie zostanie ustalona ryczałtowo w wysokości 250,00 zł za 1 hektar powierzchni ubezpieczonej uprawy, która została objęta szkodą całkowitą w jej plonie głównym. Obowiązuje wyłączenie, o którym mowa w § 40 ust. 5 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia.
5. Kwoty pomniejszeń odszkodowań, o których mowa w § 41 ust. 1 OWU, zastosowane w związku ze szkodą oraz kolejnymi szkodami zaistniałymi na tej samej uszkodzonej powierzchni pola lub jego części, sumuje się w celu ustalenia, czy łączna wartość tych pomniejszeń osiągnęła wartość pomniejszenia określoną w umowie ubezpieczenia wyliczoną dla danego pola lub jego części. Z chwilą osiągnięcia tej kwoty pomniejszenie, o którym mowa w § 41 ust. 1 OWU, nie jest stosowane do odszkodowań za następne szkody powstałe na tym samym uszkodzonym polu lub jego części. Powyższe postanowienie nie ma zastosowania do szkód powstałych na skutek ryzyk suszy i ujemnych skutków przezimowania.

§ 2

1. Postanowienia niniejszej klauzuli szczególnej mają zastosowanie do całego okresu trwania Umowy ubezpieczenia.
2. Niniejsza klauzula jest integralną częścią Umowy ubezpieczenia.
3. Składka za dodatkową ochronę ubezpieczeniową udzielaną na podstawie niniejszej klauzuli nie jest objęta dopłatą, o której mowa w § 1 ust. 2 i 3 OWU.

KLAUZULA SZCZEGÓLNA NR 1.3 DO OGÓLNYCH WARUNKÓW UBEZPIECZENIA UPRAW ROLNYCH

Z zachowaniem pozostałych, niezmienionych niniejszą klauzulą, postanowień Ogólnych Warunków Ubezpieczenia upraw rolnych zwanych dalej OWU, Strony postanowiły włączyć do Umowy ubezpieczenia następujące postanowienia szczególne:

§ 1

1. Na zasadach szczególnych określonych w ustępach poniższych, Ubezpieczyciel obejmuje dodatkową ochroną ubezpieczeniową uprawy: zbóż, rzepaku, kukurydzy, buraków lub ziemniaków.
2. Odmiennie niż wynika to z § 34 ust. 5 OWU, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4 poniżej, Ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność również za szkody spowodowane nagromadzeniem się wody na powierzchni pola, na skutek deszczu nawalnego, powodującej wygnicie nasion, bulw, korzeni, roślin lub ich części, zahamowanie ich wzrostu i rozwoju.
3. Odpowiedzialność za szkody, o których mowa w ust. 2 powyżej zachodzi jeśli zostały spełnione poniższe przesłanki:
   1) na powierzchni pola dotkniętej nagromadzeniem się wody na skutek deszczu nawalnego doszło do wystąpienia erozji wodnej.
   2) szkoda w uprawie wystąpiła na powierzchni nie mniejszej niż 5% powierzchni pola
   3) do wygnicia roślin doszło nie później niż do dnia 30 września w roku zbiorów, z tym zastrzeżeniem, że odpowiedzialność Ubezpieczyciela trwa maksymalnie do:
      a. zakończenia dojrzałości woskowej (faza rozwojowa 87 w skali BBCH) w odniesieniu do zbóż - § 34 ust. 2 pkt 1 OWU,
      b. zakończenia dojrzałości pełnej (koniec fazy rozwojowej 89 w skali BBCH) w odniesieniu do pozostałych upraw, których plonem głównym są ziarna lub nasiona - § 34 ust. 2 pkt 2 OWU,
      c. zakończenia dojrzałości pełnej (faza rozwojowa 89 w skali BBCH) w odniesieniu do upraw ziemniaków,
      d. osiągnięcia dojrzałości technologicznej korzenia (faza 49 w skali BBCH) w odniesieniu do upraw buraków cukrowych.
4. Odszkodowanie za szkody, o których mowa w ust. 2 powyżej jest wypłacane na zasadach określonych w § 21 -26 OWU, z tym zastrzeżeniem, że w przypadkach powstania szkód całkowitych:
   1) jeśli terminy agrotechniczne wskazują na to, iż możliwe jest założenie uprawy alternatywnej (zastępczej), wysokość szkody określa się w sposób zryczałtowany w kwocie odpowiadającej 30% sumy ubezpieczenia – stanowiącej szacunkowy przybliżony koszt założenia uprawy alternatywnej;
   2) w odniesieniu do buraków cukrowych, których uprawa może być ponownie założona, wysokość szkody odpowiada kosztom odtworzenia uprawy oraz ubytkowi w plonie spowodowanym skróceniem okresu wegetacji - § 22 ust. 3 pkt 2 OWU,

3) w przypadku braku możliwości założenia uprawy alternatywnej wysokość szkody ustalana jest ryczałtowo, w wysokości 30% sumy ubezpieczenia (bez umniejszania wysokości szkody o koszty, które Ubezpieczający musiałby ponieść dla dalszego kultywowania uprawy, o których to kosztach mowa w § 22 ust. 3 pkt 3 OWU.

5. Na zasadach szczególnych określonych w ust. 6, Ubezpieczyciel obejmuje dodatkową ochroną ubezpieczeniową uprawy rolne.
6. Odpowiedzialność Ubezpieczyciela w ramach ubezpieczenia od ryzyka przymrozków wiosennych zostaje rozszerzona w ten sposób, że – odmiennie niż wynika to z § 35 ust. 1 OWU – odpowiedzialność Ubezpieczyciela rozpoczyna się nie wcześniej niż od momentu zasiewu lub wysadzenia rozsady, jednak nie wcześniej niż od 21 marca i kończy się nie później niż 30 czerwca w roku zbiorów. Przy czym:
   1) W przypadku szkód, które wystąpiły w okresie od 21 do 31 marca - wysokość szkody określa się w sposób ryczałtowy w wysokości 15% sumy ubezpieczenia zakwalifikowanego do zaorania areału danego pola – to jest w kwocie stanowiącej szacunkowy przybliżony koszt założenia uprawy alternatywnej;
   2) W pozostałym zakresie mają zastosowanie postanowienia § 35 OWU.
7. Odpowiedzialność Ubezpieczyciela zostaje również dodatkowo rozszerzona poprzez objęcie ochroną ubezpieczeniową ryzyka ognia, zgodnie z postanowieniami § 40 OWU.
8. W przypadku rozszerzenia odpowiedzialności, o którym mowa w ust. 7 powyżej Ubezpieczyciel dodatkowo odpowiada za szkodę polegającą na spaleniu słomy stanowiącej plon dodatkowy ubezpieczonej uprawy, pod warunkiem zaistnienia szkody całkowitej w jej plonie głównym z tytułu ryzyka ognia. W takim przypadku wysokość szkody w słomie zostanie ustalona ryczałtowo w wysokości 250,00 zł za 1 hektar powierzchni ubezpieczonej uprawy, która została objęta szkodą całkowitą w jej plonie głównym. Obowiązuje wyłączenie, o którym mowa w § 40 ust. 5 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia.
9. Kwoty pomniejszeń odszkodowań, o których mowa w § 41 ust. 1 OWU, zastosowane w związku ze szkodą oraz kolejnymi szkodami zaistniałymi na tej samej uszkodzonej powierzchni pola lub jego części, sumuje się w celu ustalenia, czy łączna wartość tych pomniejszeń osiągnęła wartość pomniejszenia określoną w umowie ubezpieczenia wyliczoną dla danego pola lub jego części. Z chwilą osiągnięcia tej kwoty pomniejszenie, o którym mowa w § 41 ust. 1 OWU, nie jest stosowane do odszkodowań za następne szkody powstałe na tym samym uszkodzonym polu lub jego części. Powyższe postanowienie nie ma zastosowania do szkód powstałych na skutek ryzyk suszy i ujemnych skutków przezimowania.

§ 2

1. Postanowienia niniejszej klauzuli szczególnej mają zastosowanie do całego okresu trwania Umowy ubezpieczenia.
2. Niniejsza klauzula jest integralną częścią Umowy ubezpieczenia.

Składka za dodatkową ochronę ubezpieczeniową udzielaną na podstawie niniejszej klauzuli nie jest objęta dopłatą, o której mowa w § 1 ust. 2 i 3 OWU.

KLAUZULA SZCZEGÓLNA NR 1.05 DO OGÓLNYCH WARUNKÓW UBEZPIECZENIA UPRAW ROLNYCH

Z zachowaniem pozostałych, niezmienionych niniejszą klauzulą, postanowień Ogólnych Warunków Ubezpieczenia upraw rolnych zwanych dalej OWU, Strony postanowiły włączyć do Umowy ubezpieczenia następujące postanowienia szczególne:

§ 1

1. Na zasadach szczególnych określonych w ustępach poniższych, Ubezpieczyciel obejmuje dodatkową ochroną ubezpieczeniową uprawy rolne.
2. Składka za dodatkową ochronę ubezpieczeniową udzielaną na podstawie niniejszej klauzuli nie jest objęta dopłatą, o której mowa w § 1 ust. 2 i 3 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia.
3. Kwoty pomniejszeń odszkodowań, o których mowa w § 41 ust. 1 OWU z uwzględnieniem ust. 4 poniżej, zastosowane w związku ze szkodą oraz kolejnymi szkodami zaistniałymi na tej samej uszkodzonej powierzchni pola lub jego części, sumuje się w celu ustalenia, czy łączna wartość tych pomniejszeń osiągnęła wartość pomniejszenia określoną w umowie ubezpieczenia wyliczoną dla danego pola lub jego części. Z chwilą osiągnięcia tej kwoty pomniejszenie, o którym mowa w § 41 ust. 1 OWU z uwzględnieniem ust.4 poniżej, nie jest stosowane do odszkodowań za następne szkody powstałe na tym samym uszkodzonym polu lub jego części.
   Powyższe postanowienie nie ma zastosowania do szkód powstałych na skutek ryzyk suszy i ujemnych skutków przezimowania.
4. Odmiennie niż stanowi § 41 ust 1 OWU, odszkodowanie za szkody wynikające z ubezpieczenia upraw od ryzyk, o których mowa w § 32-35 (z wyłączeniem wylegania, o którym mowa w § 33 ust. 8 oraz § 34 ust. 8 OWU) oraz § 38-39 OWU, jest pomniejszone o kwotę odpowiadającą 5% sumy ubezpieczenia określonej w umowie ubezpieczenia przypadającej na pole

lub jego część, na której wystąpiła szkoda objęta ochroną ubezpieczeniową. Powyższe postanowienie nie ma zastosowania do ubezpieczenia od ryzyka suszy, ujemnych skutków przezimowania oraz szkód, o których mowa w § 22 ust. 3 i 4, § 33 ust. 8 oraz § 34 ust. 8 OWU.

5. Odpowiedzialność Ubezpieczyciela zostaje również rozszerzona poprzez objęcie ochroną ubezpieczeniową ryzyka ognia zgodnie z postanowieniami § 40 OWU.
6. W przypadku rozszerzenia odpowiedzialności, o którym mowa w ust. 5 powyżej Ubezpieczyciel dodatkowo odpowiada za szkodę polegającą na spaleniu słomy stanowiącej plon dodatkowy ubezpieczonej uprawy, pod warunkiem zaistnienia szkody całkowitej w jej plonie głównym z tytułu ryzyka ognia. W takim przypadku wysokość szkody w słomie zostanie ustalona ryczałtowo w wysokości 250,00 zł za 1 hektar powierzchni ubezpieczonej uprawy, która została objęta szkodą całkowitą w jej plonie głównym. Obowiązuje wyłączenie, o którym mowa w § 40 ust. 5 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia.

§ 2

1. Postanowienia niniejszej klauzuli szczególnej mają zastosowanie do całego okresu trwania Umowy ubezpieczenia.
2. Niniejsza klauzula jest integralną częścią Umowy ubezpieczenia.

KLAUZULA SZCZEGÓLNA NR 1.15 DO OGÓLNYCH WARUNKÓW UBEZPIECZENIA UPRAW ROLNYCH

Z zachowaniem pozostałych, niezmienionych niniejszą klauzulą, postanowień Ogólnych Warunków Ubezpieczenia upraw rolnych zwanych dalej OWU, Strony postanowiły włączyć do Umowy ubezpieczenia następujące postanowienia szczególne:

§ 1

1. Na zasadach szczególnych określonych w ustępach poniższych, Ubezpieczyciel obejmuje dodatkową ochroną ubezpieczeniową uprawy: zbóż, rzepaku, kukurydzy, buraków lub ziemniaków.
2. Kwoty pomniejszeń odszkodowań, o których mowa w § 41 ust. 1 OWU z uwzględnieniem ust. 6 poniżej, zastosowane w związku ze szkodą oraz kolejnymi szkodami zaistniałymi na tej samej uszkodzonej powierzchni pola lub jego części, sumuje się w celu ustalenia, czy łączna wartość tych pomniejszeń osiągnęła wartość pomniejszenia określoną w umowie ubezpieczenia wyliczoną dla danego pola lub jego części. Z chwilą osiągnięcia tej kwoty pomniejszenie, o którym mowa w § 41 ust. 1 OWU z uwzględnieniem ust. 6 poniżej, nie jest stosowane do odszkodowań za następne szkody powstałe na tym samym uszkodzonym polu lub jego części.
   Powyższe postanowienie nie ma zastosowania do szkód powstałych na skutek ryzyk suszy i ujemnych skutków przezimowania.
3. Odmiennie niż wynika to z § 34 ust. 5 OWU, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5 poniżej, Ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność również za szkody spowodowane nagromadzeniem się wody na powierzchni pola, na skutek deszczu nawalnego, powodującej wygnicie nasion, bulw, korzeni, roślin lub ich części, zahamowanie ich wzrostu i rozwoju.
4. Odpowiedzialność za szkody, o których mowa w ust. 3 powyżej zachodzi, jeśli zostały spełnione poniższe przesłanki:
   1) na powierzchni pola dotkniętej nagromadzeniem się wody na skutek deszczu nawalnego doszło do wystąpienia erozji wodnej.
   2) szkoda w uprawie wystąpiła na powierzchni nie mniejszej niż 5% powierzchni pola.
   3) do wygnicia roślin doszło nie później niż do dnia 30 września w roku zbiorów, z tym zastrzeżeniem, że odpowiedzialność Ubezpieczyciela trwa maksymalnie do:
      a. zakończenia dojrzałości woskowej (faza rozwojowa 87 w skali BBCH) w odniesieniu do zbóż - § 34 ust. 2 pkt 1 OWU,
      b. zakończenia dojrzałości pełnej (koniec fazy rozwojowej 89 w skali BBCH) w odniesieniu do pozostałych upraw, których plonem głównym są ziarna lub nasiona - § 34 ust. 2 pkt 2 OWU,
      c. zakończenia dojrzałości pełnej (faza rozwojowa 89 w skali BBCH) w odniesieniu do upraw ziemniaków,
      d. osiągnięcia dojrzałości technologicznej korzenia (faza 49 w skali BBCH) w odniesieniu do upraw buraków cukrowych.
5. Odszkodowanie za szkody, o których mowa w ust. 3 powyżej jest wypłacane na zasadach określonych w § 21 -26 OWU, z tym zastrzeżeniem, że w przypadkach powstania szkód całkowitych:
   1) jeśli terminy agrotechniczne wskazują na to, iż możliwe jest założenie uprawy alternatywnej (zastępczej), wysokość szkody określa się w sposób zryczałtowany w kwocie odpowiadającej 30% sumy ubezpieczenia – stanowiącej szacunkowy przybliżony koszt założenia uprawy alternatywnej;

2) w odniesieniu do buraków cukrowych, których uprawa może być ponownie założona, wysokość szkody odpowiada kosztom odtworzenia uprawy oraz ubytkowi w plonie spowodowanym skróceniem okresu wegetacji - § 22 ust. 3 pkt 2 OWU,

3) w przypadku braku możliwości założenia uprawy alternatywnej wysokość szkody ustalana jest ryczałtowo, w wysokości 30% sumy ubezpieczenia (bez umniejszania wysokości szkody o koszty, które Ubezpieczający musiałby ponieść dla dalszego kultywowania uprawy, o których to kosztach mowa w § 22 ust. 3 pkt 3 OWU.

6. Odmiennie niż stanowi § 41 ust 1. OWU, odszkodowanie za szkody wynikające z ubezpieczenia upraw od ryzyk, o których mowa w § 32-35 (z wyłączeniem wylegania, o którym mowa w § 33 ust. 8 oraz § 34 ust. 8 OWU) oraz § 38-39 OWU, jest pomniejszone o kwotę odpowiadającą 5% sumy ubezpieczenia określonej w umowie ubezpieczenia przypadającej na pole lub jego część, na której wystąpiła szkoda objęta ochroną ubezpieczeniową. Powyższe postanowienie nie ma zastosowania do ubezpieczenia od ryzyka suszy, ujemnych skutków przezimowania oraz szkód, o których mowa w § 22 ust. 3 i 4, § 33 ust. 8 oraz § 34 ust. 8 OWU.
7. Odpowiedzialność Ubezpieczyciela zostaje również dodatkowo rozszerzona poprzez objęcie ochroną ubezpieczeniową ryzyka ognia, zgodnie z postanowieniami § 40 OWU.
8. W przypadku rozszerzenia odpowiedzialności, o którym mowa w ust. 7 powyżej Ubezpieczyciel dodatkowo odpowiada za szkodę polegającą na spaleniu słomy stanowiącej plon dodatkowy ubezpieczonej uprawy, pod warunkiem zaistnienia szkody całkowitej w jej plonie głównym z tytułu ryzyka ognia. W takim przypadku wysokość szkody w słomie zostanie ustalona ryczałtowo w wysokości 250,00 zł za 1 hektar powierzchni ubezpieczonej uprawy, która została objęta szkodą całkowitą w jej plonie głównym. Obowiązuje wyłączenie, o którym mowa w § 40 ust. 5 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia.
9. Składka za dodatkową ochronę ubezpieczeniową udzielaną w ramach niniejszej klauzuli nie jest objęta dopłatą, o której mowa w § 1 ust. 2 i 3 OWU.

§ 2

1. Postanowienia niniejszej klauzuli szczególnej mają zastosowanie do całego okresu trwania Umowy ubezpieczenia.
2. Niniejsza klauzula jest integralną częścią Umowy ubezpieczenia.

KLAUZULA SZCZEGÓLNA NR 1.25 DO OGÓLNYCH WARUNKÓW UBEZPIECZENIA UPRAW ROLNYCH

Z zachowaniem pozostałych, niezmienionych niniejszą klauzulą, postanowień Ogólnych Warunków Ubezpieczenia upraw rolnych (zwanych dalej „OWU"), Strony postanowiły włączyć do Umowy ubezpieczenia następujące postanowienia szczególne:

§ 1

1. Na zasadach szczególnych określonych w ustępach Poniższych, Ubezpieczyciel obejmuje dodatkową ochroną ubezpieczeniową uprawy rolne.
2. Kwoty pomniejszeń odszkodowań, o których mowa w § 41 ust. 1 OWU z uwzględnieniem ust. 4 poniżej, zastosowane w związku ze szkodą oraz kolejnymi szkodami zaistniałymi na tej samej uszkodzonej powierzchni pola lub jego części, sumuje się w celu ustalenia, czy łączna wartość tych pomniejszeń osiągnęła wartość pomniejszenia określoną w umowie ubezpieczenia wyliczoną dla danego pola lub jego części. Z chwilą osiągnięcia tej kwoty pomniejszenie, o którym mowa w § 41 ust. 1 OWU z uwzględnieniem ust. 4 poniżej, nie jest stosowane do odszkodowań za następne szkody powstałe na tym samym uszkodzonym polu lub jego części.
   Powyższe postanowienie nie ma zastosowania do szkód powstałych na skutek ryzyk suszy i ujemnych skutków przezimowania.
3. Odpowiedzialność Ubezpieczyciela w ramach ubezpieczenia od ryzyka przymrozków wiosennych zostaje rozszerzona w ten sposób, że – odmiennie niż wynika to z § 35 ust. 1 OWU – odpowiedzialność Ubezpieczyciela rozpoczyna się nie wcześniej niż od momentu zasiewu lub wysadzenia rozsady, jednak nie wcześniej niż od 21 marca i kończy się nie później niż 30 czerwca w roku zbiorów. Przy czym:
   1) W przypadku szkód, które wystąpiły w okresie od 21 do 31 marca - wysokość szkody określa się w sposób ryczałtowy w wysokości 15% sumy ubezpieczenia zakwalifikowanego do zaorania areału danego pola – to jest w kwocie stanowiącej szacunkowy przybliżony koszt założenia uprawy alternatywnej;
   2) W pozostałym zakresie mają zastosowanie postanowienia § 35 OWU (nie stosuje się pomniejszenia odszkodowania, o którym mowa § 41 ust.1. OWU).
4. Odmiennie niż stanowi § 41 ust 1. OWU, odszkodowanie za szkody wynikające z ubezpieczenia upraw od ryzyk, o których mowa w § 32-35 (z wyłączeniem wylegania, o którym mowa w § 33 ust. 8 oraz § 34 ust. 8 OWU) oraz § 38-39 OWU, jest pomniejszone o kwotę odpowiadającą 5% sumy ubezpieczenia określonej w umowie ubezpieczenia przypadającej na pole lub jego część, na której wystąpiła szkoda objęta ochroną ubezpieczeniową. Powyższe postanowienie nie ma zastosowania

do ubezpieczenia od ryzyka suszy, ujemnych skutków przezimowania oraz szkód, o których mowa w § 22 ust. 3 i 4, § 33 ust. 8 oraz § 34 ust. 8 OWU.

5. Odpowiedzialność Ubezpieczyciela zostaje również dodatkowo rozszerzona poprzez objęcie ochroną ubezpieczeniową ryzyka ognia zgodnie z postanowieniami § 40 OWU.
6. W przypadku rozszerzenia odpowiedzialności, o którym mowa w ust. 5 powyżej Ubezpieczyciel dodatkowo odpowiada za szkodę polegającą na spaleniu słomy stanowiącej plon dodatkowy ubezpieczonej uprawy, pod warunkiem zaistnienia szkody całkowitej w jej plonie głównym z tytułu ryzyka ognia. W takim przypadku wysokość szkody w słomie zostanie ustalona ryczałtowo w wysokości 250,00 zł za 1 hektar powierzchni ubezpieczonej uprawy, która została objęta szkodą całkowitą w jej plonie głównym. Obowiązuje wyłączenie, o którym mowa w § 40 ust. 5 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia.

§ 2

1. Postanowienia niniejszej klauzuli szczególnej mają zastosowanie do całego okresu trwania Umowy ubezpieczenia.
2. Niniejsza klauzula jest integralną częścią Umowy ubezpieczenia.
3. Składka za dodatkową ochronę ubezpieczeniową udzielaną na podstawie niniejszej klauzuli nie jest objęta dopłatą, o której mowa w § 1 ust. 2 i 3 OWU.

KLAUZULA SZCZEGÓLNA NR 1.35 DO OGÓLNYCH WARUNKÓW UBEZPIECZENIA UPRAW ROLNYCH

Z zachowaniem pozostałych, niezmienionych niniejszą klauzulą, postanowień Ogólnych Warunków Ubezpieczenia upraw rolnych zwanych dalej OWU, Strony postanowiły włączyć do Umowy ubezpieczenia następujące postanowienia szczególne:

§ 1

1. Na zasadach szczególnych określonych w ustępach poniższych, Ubezpieczyciel obejmuje dodatkową ochroną ubezpieczeniową uprawy: zbóż, rzepaku, kukurydzy, buraków lub ziemniaków.
2. Kwoty pomniejszeń odszkodowań, o których mowa w § 41 ust. 1 OWU z uwzględnieniem ust. 8 poniżej, zastosowane w związku ze szkodą oraz kolejnymi szkodami zaistniałymi na tej samej uszkodzonej powierzchni pola lub jego części, sumuje się w celu ustalenia, czy łączna wartość tych pomniejszeń osiągnęła wartość pomniejszenia określoną w umowie ubezpieczenia wyliczoną dla danego pola lub jego części. Z chwilą osiągnięcia tej kwoty pomniejszenie, o którym mowa w § 41 ust. 1 OWU z uwzględnieniem ust. 8 poniżej, nie jest stosowane do odszkodowań za następne szkody powstałe na tym samym uszkodzonym polu lub jego części.
   Powyższe postanowienie nie ma zastosowania do szkód powstałych na skutek ryzyk suszy i ujemnych skutków przezimowania.
3. Odmiennie niż wynika to z § 34 ust. 5 OWU, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5 poniżej, Ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność również za szkody spowodowane nagromadzeniem się wody na powierzchni pola, na skutek deszczu nawalnego, powodującej wygnicie nasion, bulw, korzeni, roślin lub ich części, zahamowanie ich wzrostu i rozwoju.
4. Odpowiedzialność za szkody, o których mowa w ust. 3 powyżej zachodzi, jeśli zostały spełnione poniższe przesłanki:
   1) na powierzchni pola dotkniętej nagromadzeniem się wody na skutek deszczu nawalnego doszło do wystąpienia erozji wodnej.
   2) szkoda w uprawie wystąpiła na powierzchni nie mniejszej niż 5% powierzchni pola.
   3) do wygnicia roślin doszło nie później niż do dnia 30 września w roku zbiorów, z tym zastrzeżeniem, że odpowiedzialność Ubezpieczyciela trwa maksymalnie do:
      a. zakończenia dojrzałości woskowej (faza rozwojowa 87 w skali BBCH) w odniesieniu do zbóż - § 34 ust. 2 pkt 1 OWU,
      b. zakończenia dojrzałości pełnej (koniec fazy rozwojowej 89 w skali BBCH) w odniesieniu do pozostałych upraw, których plonem głównym są ziarna lub nasiona - § 34 ust. 2 pkt 2 OWU,
      c. zakończenia dojrzałości pełnej (faza rozwojowa 89 w skali BBCH) w odniesieniu do upraw ziemniaków,
      d. osiągnięcia dojrzałości technologicznej korzenia (faza 49 w skali BBCH) w odniesieniu do upraw buraków cukrowych.
5. Odszkodowanie za szkody, o których mowa w ust. 3 powyżej jest wypłacane na zasadach określonych w § 21 -26 OWU, z tym zastrzeżeniem, że w przypadkach powstania szkód całkowitych:
   1) jeśli terminy agrotechniczne wskazują na to, iż możliwe jest założenie uprawy alternatywnej (zastępczej), wysokość szkody określa się w sposób zryczałtowany w kwocie odpowiadającej 30% sumy ubezpieczenia – stanowiącej szacunkowy przybliżony koszt założenia uprawy alternatywnej,

2) w odniesieniu do buraków cukrowych, których uprawa może być ponownie założona, wysokość szkody odpowiada kosztom odtworzenia uprawy oraz ubytkowi w plonie spowodowanym skróceniem okresu wegetacji - § 22 ust. 3 pkt 2 OWU,

3) w przypadku braku możliwości założenia uprawy alternatywnej wysokość szkody ustalana jest ryczałtowo, w wysokości 30% sumy ubezpieczenia (bez umniejszania wysokości szkody o koszty, które Ubezpieczający musiałby ponieść dla dalszego kultywowania uprawy, o których to kosztach mowa w § 22 ust. 3 pkt 3 OWU.

6. Na zasadach szczególnych określonych w ust. 7, Ubezpieczyciel obejmuje dodatkową ochroną ubezpieczeniową uprawy rolne.
7. Odpowiedzialność Ubezpieczyciela w ramach ubezpieczenia od ryzyka przymrozków wiosennych zostaje rozszerzona w ten sposób, że – odmiennie niż wynika to z § 35 ust. 1 OWU – odpowiedzialność Ubezpieczyciela rozpoczyna się nie wcześniej niż od momentu zasiewu lub wysadzenia rozsady, jednak nie wcześniej niż od 21 marca i kończy się nie później niż 30 czerwca w roku zbiorów. Przy czym:
   1) W przypadku szkód, które wystąpiły w okresie od 21 do 31 marca - wysokość szkody określa się w sposób ryczałtowy w wysokości 15% sumy ubezpieczenia zakwalifikowanego do zaorania areału danego pola – to jest w kwocie stanowiącej szacunkowy przybliżony koszt założenia uprawy alternatywnej;
   2) W pozostałym zakresie mają zastosowanie postanowienia § 35 OWU (nie stosuje się pomniejszenia odszkodowania, o którym mowa § 41 ust.1.).
8. Odmiennie niż stanowi § 41 ust 1. OWU, odszkodowanie za szkody wynikające z ubezpieczenia upraw od ryzyk, o których mowa w § 32-35 (z wyłączeniem wylegania, o którym mowa w § 33 ust. 8 oraz § 34 ust. 8 OWU) oraz § 38-39 OWU, jest pomniejszone o kwotę odpowiadającą 5% sumy ubezpieczenia określonej w umowie ubezpieczenia przypadającej na pole lub jego część, na której wystąpiła szkoda objęta ochroną ubezpieczeniową. Powyższe postanowienie nie ma zastosowania do ubezpieczenia od ryzyka suszy, ujemnych skutków przezimowania oraz szkód, o których mowa w § 22 ust. 3 i 4, § 33 ust. 8 oraz § 34 ust. 8 OWU.
9. Odpowiedzialność Ubezpieczyciela zostaje również dodatkowo rozszerzona poprzez objęcie ochroną ubezpieczeniową ryzyka ognia, zgodnie z postanowieniami § 40 OWU.
10. W przypadku rozszerzenia odpowiedzialności, o którym mowa w ust. 9 powyżej Ubezpieczyciel dodatkowo odpowiada za szkodę polegającą na spaleniu słomy stanowiącej plon dodatkowy ubezpieczonej uprawy, pod warunkiem zaistnienia szkody całkowitej w jej plonie głównym z tytułu ryzyka ognia. W takim przypadku wysokość szkody w słomie zostanie ustalona ryczałtowo w wysokości 250,00 zł za 1 hektar powierzchni ubezpieczonej uprawy, która została objęta szkodą całkowitą w jej plonie głównym. Obowiązuje wyłączenie, o którym mowa w § 40 ust. 5 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia.

§ 2

1. Postanowienia niniejszej klauzuli szczególnej mają zastosowanie do całego okresu trwania Umowy ubezpieczenia.
2. Niniejsza klauzula jest integralną częścią Umowy ubezpieczenia.
3. Składka za dodatkową ochronę ubezpieczeniową udzielaną na podstawie niniejszej klauzuli nie jest objęta dopłatą, o której mowa w § 1 ust. 2 i 3 OWU.